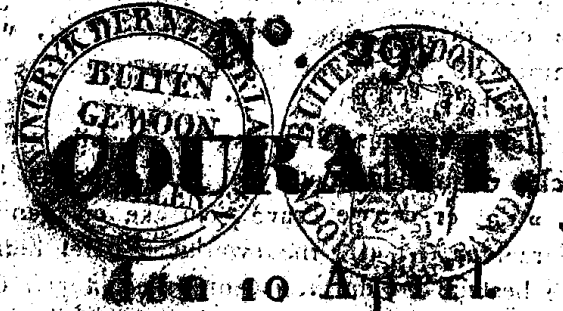
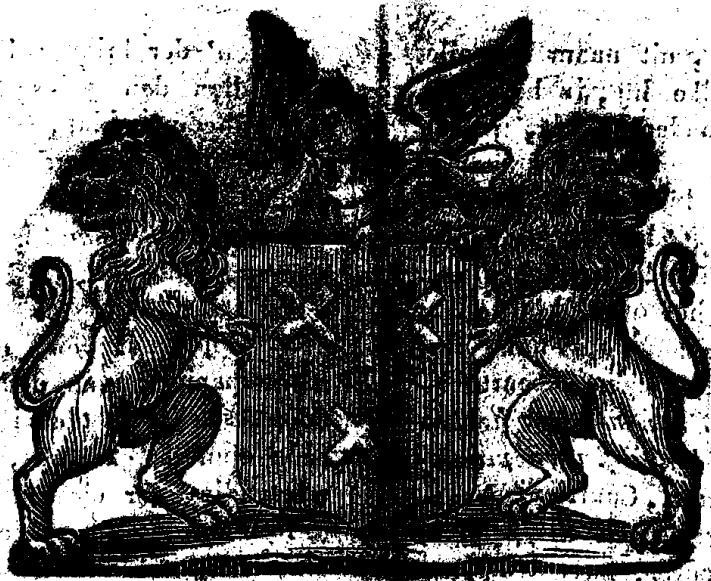

Zaturdag

De prijs der Courant is, door het Gebied
Koninkrijk, franco per post, in 't jaar f 9.00,
half jaar f 4.50, quartaal f 2.25.

Alle Inzendingen van Brieven, Advertentiens
enz., geschieden aan de uitgevers dezer, welk
laatst men verzoekt op Zegel te seelen.

NOTIFICATIE

BURGMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD BREDA, ontvangen hebbende een Besluit van Heeren Gedeputeerde Staten der Provincie Noord-Brabant, van den 26 Maart 1830, litt. G., Afdeling van Politie (Provinciaalblad

Men schrijft uit Parijs, dat de Luitenant der Artillerie *Amaros*, van den Kolonel van dien naam, Directeur van het Militair Gymnasium te *Paris*, binnen weinige dagen vertrekken zal, om

brengende van Nationale Nijverheid, voor de algemeene Tentoonstelling bestemd te Brussel moeten zijn aangekomen, zijnde van den volgenden inhoud: De Gedeputeerde Staten der Provincie Noord-Brabant, ontvangen hebbende van Zijne Excellentie den heere Minister voor den Warre, Nationale Nijverheid en de Kolonien van den 22sten dezer maand, een Besluit, waarbij te kennen gevende, dat, vermits de voortbrengingen van Nationale Nijverheid, welke men naar de derde algemeene Tentoonstelling moet willen zenden, uiterlijk op den eersten Mei aanstaanden, in Brussel moeten aangekomen zijn, en dat tijdstip nadert, het niet ongepast schijnt, dat de belanghebbenden daaraan ten overvloede nogmaals worden herinnerd, te meer, daar geene voorwerpen later kunnen aangekomen worden, zonder de orde te verbreken in de schikkingen, welke reeds gemaakt en noodig geoordeeld zijn, om den geregelden gang der Tentoonstelling te verzekeren; dat onderscheidene aanvragen, welke reeds voorloopig waren gedaan, om in meêr gemelden termijn een uitsstel te verkrijgen, om die reizen hebben moeten afgewezen worden, en dat het dus geens betoog behoeft, dat pogingen, welke men nu nog hiertoe mocht wil doen aanwenden, even vruchteloos zouden afloopen. Dat men, van den eenen kant, in het midden heeft gebracht, dat, door den tijd, welke, sedert den 1sten Mei, tot den 15 Julij de dag, waarop de Tentoonstelling een aanvang neemt, moet verlopen, sommigen der ingezonden voorwerpen, door stof, vocht of anderszins, in kwaliteit zouden verminderen; doch, dat deze bedenking genoegzaam krachteloos wordt gemaakt bij de overweging, dat reeds de noodige schikkingen gemaakt zijn, ten einde de voorwerpen, naarmate zij inkomen, niet alleen dadelijk ontpakt, maar ook zoo veel mogelijk, onverwijd op de plaatsen gebracht worden, welke gedurende de Tentoonstelling voor hen zullen bestemd zijn, en het overigen aan den tijd, of de plaatselijke Commissie van beheer zal te ingezonden voorwerpen met de meeste zorg doen bezonderen. Hebben goedgevonden en verstaan, met inhaeste van het Besluit van vergadering van den 28 Augustus 1829, litt. Q. I. (Provinciaalblad) te het bovenstaande te brengen ter kennis van de Stedelijke Besturen in deze Provincie, met aansluiting, om alle ingezonden hebbenden mede te deelen, en dezelve ten overvloede nagaan aan het bedoelde tijdstip te bezonderen. Dit zal als Besluit, door middel van het Provinciaal blad, aan de Stedelijke Besturen in deze Provincie worden gezonden, tot informatie van dien aard.

door middel van lange met iraken voorziene stakken, maar gen zijn wij padere berigten dienaangaande te gemaekt, maar hoedanig ook de gymnastische bekwaamheid van mijnheer *Amaros* moege wezen, wij twijfelen zeer of hij het, in het doen van groote sprongen, eenen zekeren Ex-Artillerie-Luitenant kwastellende zou afwinnen.

De jeugd heeft altoos hare goede zijde; zegt de *National*, al is zij dan ook door de opvoeding bedorven. Naauwelijks was de heer *Roussel* de gevangenis binnen getreden, of hij hield zich bezig met het lot van twee huisvaders, beide een zeer geringe omme gem gegijald. Het is waar de heer *Roussel*, aan het wind waaken gewoon, maakt zoo veel ophof van deze goede daad, dat daardoor al de verdiensten er van verdwijnen; maar twee huisvaders zijn ten minsten aan hunne huisgezinnen terug gegeven.

De heer *de Potter* heeft, gelijk bekend is, een inkomen van 15,000 gulden, waarvan hij de helft nooit verteerd heeft, en zoverker in de gevangenis niet verteeren zal.

De heer *Ducpétre* is insgelijks gegood, alhoewel misschien iets minder rijk.

Men heeft echter niet verstaan, dat de heer *de Potter*, stierft als zijn lieve *Markiz*, iemand der, om schuld, in de *Petits-Carmes* gevangenen heeft vrij gekocht.

Wij hebben hier boven den heer *de Potter* het onder geschied doen, van hem te verduken, dat hij zich niet aan de gevangenen om schuld in de *Petits-Carmes* heeft bekommerd. Ja, hij heeft thans een BREEK aan de *Wet* van de *Weijer* in het licht gegeven, welke ten voordele dier gevangenen zijl verkocht worden. Nu zijn dezelve gered.

De dag, waarop het Hof van assises zich met de zaak van opgemelden heer *de Potter* en complices zal bezighouden, is op vrijdag den 16den dezer bepaald. De heer *de Potter* zal door de advokaten VAN MEEREN, GENDRIEN en VAN DE WEIJER; de heer *Tarlemans* door de advokaten BLARONIS en DE GAMOND; de heer *de Potter* door den advocaat LEBGUE, van Gent; de heer *Coché* door de advokaten JETTRAND en MASCART; de heer *van der Schueren* door de advocaat REDEMANS en de heer *de Nars* door den advocaat SNEWALE verdedigd worden.

De *Courrier des Pays-Bas*, altoos onbetreft, altoos voorbarig, de beslissing der Justitie vooruitlopende, oordeelt, dat, daar de heer *de Potter* in opgemelde zaak (volgens hem) niets aan het licht gebracht heeft, dan hetgeen een iegelijk reeds wist (of of dat nog niet gendeg ware), er geene regters zullen gevonden worden, die het vonnis zullen uitspreken, ten minsten, dat hij zulke regters niet weet. Nu, daar is zob veel, dat de *Courrier* niet weet. Maar weet hij weinig, zoo veel te beter kan hij liegen. Want terstond op die zinsnede laat hij volgen, dat deze akte van beschuldiging, het geheele koninkrijk door, op dezelfde wijze beoordeeld is geworden: » liberale dagbladen, katholieke dagbladen, protestantische dagbladen (waar zijn die protestantische *corranten*, *Courrier*?), half ministeriele dagbladen, enz. » zegt hij » zijn het allen over de nietigheid en het betrekende » der beschuldiging eens. — Iedereen couranten lezer moet, dergelijke lezen taal lezende, de gewoone uitroep van den *National* » *le Courrier en à MENTI*; *le Courrier en à MENTI*, en à mille fois MENTI. (De *Courrier* heeft gelogen, duizendmaal gelogen) als van zelve in den mond komt. Nu, dat is ten bedroef van

HERTOGENBOSCH, den 26 Maart 1830.
De Gedeputeerde Staten voornoemd,
(geteekend) DE VOCHT, L. P.
Ter ordonnantie van dezelve
(geteekend) F. H. VERHEIJEN.
Brengen voors: Besluit ter kennis der daarbij belang hebbende ingezetenen, en worden dezelve tevens opmerkzaam gemaakt, dat geen der in te zenden voorwerpen kan worden aangenomen, zonder dat hetzelfde voorzien zij van een certificaat van oorsprong, hetwelk, kastelaars, door het plaatselijk Bestuur wordt afgegeven; alsmede dat het Register voor de inschrijving der voortbrengselen, ter Secretarij berustende, op den 20sten April aanstaande moet gesloten en dadelijk aan heeren Gedeputeerde Staten ingezonden worden, met vermaning, om daarop naauwkeurig te attenderen, en alzoo tijdig de vereischte opgave te doen, alsmede het certificaat aan te vragen, ten einde voor de afzending, door een eventueel verdrag, aan hun verlangen ten deze niet, meer dan kan worden voldaan.
BREDA, den 1 April 1830.
DE ROU wt.
Ter ordonnantie van denzelven,
De Secretaris der Stad,
H. W. SCHAUJKES.

NEDERLANDEN.
Breda, den 9 April.
Geenszins alledaagsch, maar zeer groot is de eef, om bij eene van Rijk's Akademien voor de beeldende Kunsten te Amsterdam of te Antwerpen, met een der groote prijzen begunstigd te worden. En echter mogt deze eer onze stadgenoot den heer C. C. Huijzmans, zoon vanden verdienstelijken heer J. C. Huijzmans, directeur onzer nieuw opgerigte Stads-Teeken-Akademie, te beurt vallen. Na een kort verblijf en na korte studien aan de Akademie te Antwerpen heeft het hem mogen gebeuren, den tweeden prijs in de perspectief of doorzigtkunde te behalen. Deze in zulke jeugdige jaren genoten eer doet met grond verwachten, dat de jongeling, daardoor aangemoedigd, zich verder op die edele kunst zal toeleegen, en, door dezelve, tot sieraad van zijn vaderland zal verstreken.

(*) Wij kennen slechts een periodiek geschrift, den titel van de *Progrès* voerende; hetgeen zich echter volstrekt met geene politiek inlaat en zeer zeker niet voor eene Courant of Consortien geschreven is.

Wij bedanken intusschen gezegden Courier, uit naam van alle onze confraters, voor de gematigdheid, welke hij, in het nummer 99, waar in het bovenstaande gevonden wordt, ons huichelt.

» Het spijt hem dikwijls, zegt hij, dat hij sommige hollandsche dagbladen niet van nader aanst. De gedachten verduistert hij, dat er eenige brave, eerlijke en gemoedelijke menschen aan derzelver redactie medewerken, belet hem, het ongelijk al te zeer te beschrijven, (dat hun vooroordeel tegen ons land en hunne verwijdering van het tooneel der onze provincies eigen gebeurtenissen hen ten onzen opzichte doet begaan) (Welk ongelijk hebben de Noord-Nederlandsche dagbladen ooit uw land of uwe provincien gelijk gij ze gelieft te noemen, aangedaan, Courier? Neen, zij verfoeijen alleen u en uwe gelijken, gestreept uw land of uwe provincien). Na deze gemoedelijke allocutie, haent hij, om te toonen, dat zulks hem ernst is, tant soit peu de Noordstar. De Noordstar, die hem zoo vaak de poot van verzuistering heeft toegestoken!

» De lezers der logentia, waarmede voormelde Courier zijne lezers om den tuin leidt, strelke het volgende, uit het 's Gravenhaagsche dagblad overgenomen artikel:

» De Courier des Rays-Bas spreekt, met welke bedoelingen valt niet moeilijk te gissen, van vrij ernstige geschillen, welke tusschen de leden van een doorluchtig huis zouden ontstaan zijn, ten gevolge waarvan een lid van dat geslacht voornemens zou geweest zijn, om eene lange reis te ondernemen. Dat dagblad voegt er verder bij, dat, door eene achtenswaardige tusschenkomst, dat lid van dit voornemen had afgezien en de eendragt op die wijs was hersteld; aan welke verzoening men meende te moeten toeschrijven de gevoelen van welwillendheid, welke zeker verheven personen sinds kort bewees aan mannen, voor welke hij eertijds een gunstig was ingenomen.

» Wij kunnen verzekeren, dat, in deze residentie, noch van die zogenaamde geschillen, noch van de voorgenomene reis, noch van de tusschenkomst, noch van eene verzoening iets bekend is, en dat hij voortdurend de beste harmonie tusschen de leden van dat doorluchtig huis behoudt en nog bestaat, zoodat wij dit geheele bericht voor verzonnen houden en hetzelfde beschouwen als vromen vromen uit zeer onedele beginselen.

» De redactie van hoogst onedele beginselen! Hoe gaarp zoude de Courier ic, is niet wenschen, dat hune logentiaal waarheid was!

» Wij hebben, in ons nummer van den 31 Maart, aangekondigd, dat de administratie der diligences in Frankrijk een geregeld dienst van Parijs naar Petersburg aangelegd heeft. De reis wordt als volgt genomen: van Parijs naar Amsterdam, over Brussel, per diligencie, 2½ dag. — Van Amsterdam, naar Hamburg, met de stoomboot, 1½ dag. — Van Hamburg, naar Lubeck, per diligencie, een dag. — Van Lubeck naar Petersburg, 4 dagen, waarbij gevoegd een dag veer mogelijk oponhoud. — Voegt daarbij de reis van Petersburg naar Amsterdam, met dien houten of planken weg, dan wordt de reis van Parijs naar Petersburg, met dien wagen te voren ten minsten vier weken doorbragt, thans, met dien wagen omweg, in dertien dagen afgelegd.

» Een koopman te Marseille heeft, bij gelegenheid van den oorlog, die Frankrijk tegen Algiers moet te ondernemen, eene nieuwe soort van speculatie aangekondigd, daartoe bestaande, dat hij een fran koopmanschip als een hotel-garni zal doen oprigten. Zij, die het bombardement van Algiers en de ontschepping der troepen willen zien, zullen, voor 15 francs daags, op dat schip kost en inwooning genieten. Dit schip, hetwelk verlof van de regering daartoe bekomen heeft, zal op eenen behoorlijken afstand, buiten het bereik der kanon-kogels, blijven, maar niet te ver van met tien kanonnen gewapend zijn, om des noods een of twee zeeschuimer te kunnen afslaan.

» De speculatie-geest der Engelschen gaat zoo verre, dat zij zelfs op de gezondheid en het leven van hunnen Koning speculeren. — De ongezonde laatste nummer gemelde tijding eener ernstige ongesteldheid van de Koning had de fondsen doen vallen. Toen echter het ministerie aangekondigd van den 3den verzekerde, dat de gezondheid omtrent 's Koning gezondheid bezijden de waarheid was, stegen de fondsen weder op hunnen gewonen prijs. De grote ziekte des konings was slechts eene effecten-tijding!

» De Parijsche brieven van den 3den melden, dat de koning van Pruisen, prins Soutzo, gezonden gezand van Moldavia, het eervol aanbod gedaan heeft van zich met de provinsie zijner beide zonen te belasten. De prins had dit aanbod met groote dankbaarheid aangenomen.

» Men der brieven lezen wij het volgende:

» Indien den prins Leopold zich naar het verlangen der drie mogendheden schikt, zal de fransche ambassade bij zijnen persoon niet niemant anders dan aan den heer de Lamartine vertrouwd worden.

» De heer Arnoud is, naar men verzekert, belast met het verhandelen, openbaar, en bepalen der grenzen van den nieuwen Grieksch-staat.

» Wij ontvangen, onder het afdrukken dezer, de engelsche nieuwspapiere van den 6den. Het Hoogerhuis had zich, op den 5den, slechts met eenige petitien bezig gehouden, onder welke er eene opmerkelijke was, waarin de afschaffing der doodstraf voor aanranding der eigendommen verzocht werd.

» De koning, volgens die berigten, volkomen van deszelfs geringe ongesteldheid genezen. (Zie hierboven)

Neu gelingen.

's GRAVENHAGE, Maart 1830.

Van de Redactie.

(Vervolg en Slot van ons vorig Nummer.)

Onze Hagenaar eindigt met te zeggen: » In allen geval, zie ik niet, wat het gedrag van den voormaligen Prefekt en dat van den nu onafhankelijken Afgevaardigden met elkander kunnen gemeen hebben.» Zeer veel: maar hierover zoo aanstonds. » Het is de tegenwoordige, niet de verledene tijd, die hier in aanmerking komt.» Juist, hierin zijn wij het weder eens, evenwel onder bepaling van eene mits. — Het verheugde mij in der tijd, omdat het een blijk opleverde van de voortreffelijkheid van het hollandsche hart, dat het volk, bij de gezegende ommekomst van zaken in 1813, in de overmaat zijner vreugde, alles vergaf en vergaf, wat het vroeger geleden en smartelijk gedragen had. — Het verheugde mij, dat, toen twee der gemiddelen Prefekten onzer Provincie als Afgevaardigden verkozene werden, hier bijna geen openlijke blijken van wrok over vroeger geleden onafhankelijkheid. — Het verheugde mij, toen ik onder de leden der Heer S., voor het eerst, op eene bescheiden wijze, eene onafhankelijke taal hoorde voeren. —

» Maar, dit wenscht, dit verlangt, ja dit eischt men, dat die Heeren, die niet vergeten, dat zij de blinde werktuigen, in zekere gevallen, van de handlangers geweest zijn van eenen dwingeland, die duizenden in een geestigen ongelukkig en elendig gemaakt heeft. Deze heeren, die niet vergeten, dat zij de onafhankelijke beschouwen. Zij zijn gebonden, die, op de betrekkingen, waaraan zij tot de tegenwoordige regering moeten staan, maar juist over deze vroeger gebeurtenissen; en zij moeten in veel gevallen, bij den, waarin wezenlijk onafhankelijke personen, die staats over vrij van grondbeginsels waren, mogen en moeten spreken. Hetgeen in den mond dezer laatste edele taal is, wordt in dien der gemelde heeren wankele. En, wanneer een DE STASSART, onder de Regering van onzen eerbiedwaardigen Koning, eene rede houdt zoo als die op den 19den December laatste, wanneer hij daar zegt: *Faut-il qu'elle (de Natie) obéisse à des hommes, soient les représentants de la nation, qui n'ont pas de la patrie, seroit une véritable aberration de la raison, et une grande preuve de l'infirmité de la nation, qui se voit ainsi conduite, par des hommes, qui ne sont que des étrangers, qui ne vous oserait soutenir que les Gens de bien du Nord et les Habitans du Midi n'ont pas à se plaindre de l'ancien Oligarchie protestante, toujours prête à ressaisir les rênes de la domination?* En verder: ... *de quelle manière nos ministres ont-ils témoigné le désir de reprendre les voies constitutionnelles? Ils ont eu recours aux vaines promesses, aux demi-mesures sans jamais renouer le lien entre le pouvoir et la nation.* —

» Wanneer een DE STASSART, over de allegorische wijzending van den opvoeren Fortis, zich niet onthoudt, ook wees ditmaal aan te merken: ... *de penser de la patrie portée au point de vue de la nation, et de la nation, et de cet article si conforme au caractère national et qui rappelle les anciennes franchises municipales, tous les cœurs vraiment Belges ont ressenti l'outrage fait au libérateur déjà proscri, déjà martyr, que les fureurs d'un ministre poursuivaient jusqu'à l'extrémité de nos frontières: een DE STASSART, die zich slechts nog maar te binnen moest brengen (om alleen EEN voorbeeld te noemen), hoe hij, wanneer niet anderen menschevriend en billy geweest waren, zekeren vreedzamen Engelschman, John Bull, genaamd, die, als vreemdeling, vermeende niet onderworpen te zijn aan de garde communale te Rotterdam, zonder dat van proces zou hebben doen ondigen en naar het deppel der engelsche kring, vragende de vanden transporteren, welke een pr Stassart, die, als belger Prefekt, elk waarde als Patriot, om omme en-*

voorzigtige woorden achter de tralien zou hebben doen zetten, nu over wettig veroordeelde oprber-predikers uitroep: *que penser de l'homme qui retient sous les verrous deux écrivains patriotes, victimes d'une législation abrogée et flétrie?* Wanneer een DE STASSART, die het niet gewaagd zou hebben, zijn Keizerlijken meester, zelfs met een blik, tegen te spreken, nu van eene onmiddellijke daad van zijn Koninklijken meester (want van Staten-Generaal kan men toch onmogelijk het Staatkundig Jezuïtisme veronderstellen, waarachter de Journalisten zich verschuilen) van zijn Koninklijken Meester, zeg ik, durft zeggen: *que penser enfin des formes insultantes avec lesquelles, à l'occasion d'un devoir rempli néanmoins par nous avec tant de décence, Q.N. s'est cru P.E.R.M.I.S de transmettre à cette chambre les expressions de l'INDÉCENTE ET PÉRILEUSE COLÈRE d'un candidat inadmissible*, enz. Wanneer dit alles uit den mond komt van een DE STASSART, dan is zulks, in Hollandsche ooren, wanklank, die in Hollandsche harten niets anders uitwerkt dan VERONTWAARDIGING en VERACHTING!

Zie hier het gevolg van des zoogenaamden Hagensars geschrijf. Heb ik recht, heb ik onrecht? Dit zal het lezend publiek moeten beslissen. Gaarne wenschte ik, dat zoodanig eene wederlegging niet noodig geweest ware; want wat voorbij is, is voorbij; maar men zou niet op het laatste, nog wel, willen wijs maken, dat wij, in den zoogenaamden *Wantschen tijd*, een' gouden eeuw beleefd hadden en dat de Keizerlijke Engelen over het algemeen gepersonifieerde engelen geweest waren! — Ik zou hier hatelijk kunnen wezen, en zeggen, dat velen in het uitgebreide Keizerrijk wel eenige overeenkomst hadden met de gevallen engelen uit Milton's *Verloren Paradijs* of uit de *Messida* van Klopstock; maar dit wil ik niet; genoeg, dat men diegenen, waarop wij hier nog al eens dikwijls bepaaldelijk het oog hebben, niet beter zich in vroegere betrekkingen kan voorstellen, dan als de meest gemarkeerde oppositie van zich zelve; dat is, dat de *Excellencies* juist het tegenovergestelde waren van hetgeen de *Heel Mogenden* schijnen te zijn. Dat het alzoo moeilijk wordt, van deze heeren de ware gedaante te leeren kennen, willen wij geenszins ontvinken; hierfoe zal mogelijk eene derde wisseling verstaakt worden.

Nu nog een afscheids-roep aan dien regtvaardigen en billijken Hagensaar. Gij kent het oud-hollandsch spreekwoord: *die den bal kwijt, moet hem terug ontvangen*; wel nu, ontvang dan hier ook uwe woorden terug. Eer eerst uwe woorden, voor dat gij u aanmatigt te schrijven; leer eerst uwe eigene waarde kennen, voor dat gij die van zoo vele anderen weegt; leer de juiste beteekenis der woorden, voor dat gij u over de regtvaardigheid van uwe woorden, tegen anderen, Oud-Preker; hier hebt gij u niet te verbaas, dat men eerst van KAMPEN, onder anderen bladz. 200, onder zijn *Werk Gesch. der Nederl.*, 2de Deel, eens op; verzuim vooral niet, om, met eene annonce in de *Amsterdamsche Courant*, nadere inlichtingen te verzoeken; gij zult U dan ten minsten niet te verwijten hebben, door eene onbehendige verdediging meer kwaad gedaan te hebben, dan een dozijn *hatelijke uitvallen* vermogten!

WETENSCHAPPELIJKE EN LETTERKUNDIGE BERICHTEN.

FRAGMENTEN UIT HET DAGBOEK EENS REIZENDEN.

(Onuitgegeven)

Zevende Brief.

Luik den . . .

In den vorigen brief sprak ik van eenige hoogten, die met wijnstokken beplant waren; een wandeling over deze berg-rijke heuvel had mij kennelijk gemaakt, dat de wijnstok eenen aanzienlijken tak van koophandel in deze en andere provincien van ons Rijk kan worden, zoo dezelve aangemoedigd wordt, en vooral wanneer de vrage van planten en verplanten der stokken, als ook de wijnfabricatie zelve, eenige verbeteringen ondergaan. — De zoogenaamde *grands vignonniers* (of *vignonniers*) zouden hierin veel wenschelijker doel bereiken, wanneer zij kunnen hunne geld wilden bestaaten. — De *grands vignonniers* te onderrigten en voort te helpen, dan de *petits vignonniers*, die later toch onnuttig wederom worden, en die niet meer komen, zonder eenig nut gesticht te hebben.

Het wel slagen in dezen tak van landbouw hangt van volharding, en misschien van het toeval en heerschende zwang af. — De wijn is smakelijk en heeft veel van de zoogenaamde *Petit Bourgogne*, conserveert zich echter even min als deze. Dezelve kan overwel, naar mijn inzien, veel verbeterd worden, door de wijnstokken, die de drie of vier jaren, gedurig te verplanten, en

den grond met kalkgruis en puin te vermengen, — hetgeen men hier op sommige plaatsen, verkeerdelyk, met de byna uitgeblinschte kalk doet. De wijnstok vereischt veel bewerking en cultuur, en, door aanhoudende zorg en oplettendheid, kan men zelfs den wilden wijnstok, die in het beste klimaat slechte druiven draagt, de heerlijkste vruchten doen voortbrengen. Door gedurige verplanting verliest de druif haren wilden aard, waardoor het sap minder neiging tot gisting verkrijgt. De fransche wijnen hebben zich zoo doende langzaam verbeterd, en vele derzelve hebben ook aan het toeval hunne *reputatie* te danken.

De eerste wijn, die men aldaar roemde, was die van *Suresnes*, welke, door Hendrik IV, als geschenk, aan de hoven van Europa werd gezonden. Op deze is de Bourgogne gevolgd, die zijnen faam te danken heeft aan eene, door het gebruik van denzelfden herstellde, belette spijsvertering van Lodewijk XIV. Op het einde van deszelfs regering kwam de Champagne in de mode; ook vindt men, in de werken van St. Evremont, gewag gemaakt van een gezelschap wijnproevers, dat den naam van *Coteaux* had aangenomen, en waarvan de Hertog van Vendome, Chaulieu, la Fare, en anderen, leden waren. Onder deze telde men eene zekerde *Société*, die, als eigenaar van eenen wijngaard van dien naam, het voorrecht bij dit gezelschap, en daardoor ook bij het algemeen, wist te brengen, dat zijn wijn aan de order van den dag kwam. — Later bragt een president uit het gerechtshof van Bordeaux eene geheele omwenteling bij de groote wijn drinkers te weeg, met te verklaren, dat er geen goede wijn, dan aan de borden der Garonne groeide.

Uit deze weinige voorbeelden, kan men zien, dat het welgelukken van iets zoodanigs dikwerf alleen afhankelijk van den *nut* van *genegenheid*, die men aan de *dingen* weet te geven. Hoe nut zoude nu diegene, die zich zelve, *Les organes de la nation* uitgebazuind hebben, kunnen stichten, wanneer zij al hun *raison* (en dan zal men wonderen hooren!) eens uitkraamden, om te bewijzen, dat onze landwijn de beste is. Wanneer die heeren slechts goedvonden, hieraan *un nom de vogue* te geven, b. v. *de grief*, en ik hen verzekerd, dat de Luiksche en Wazemaalsche wijn, in den tijd van een jaar, het lekkerste *pastoors-wijn* zou zijn, dat in België aan de vrienden zou kunnen worden aangeboden.

Schoonheden en Merkwaaardige Tafereelen uit de Nederlandsche Geschiedenis, door P. G. WILSON GEIJSBEEK en G. ENGELBERTS BRUNNEN. 1ste en 2de deel, met platen, gegraveerd door G. PORTER. Te Amsterdam bij G. PORTER in 8°. te zamen gr. 765 bladz. 1815.

Weinige werken onzer nederlandsche letterkunde hebben vroeger minder eene hernieuwde aandacht of aanprijzing noodig, dan dat, hetwelk wij heden tot het voorwerp onzer beschouwing maken, daar hetzelfde reeds te gunstig bij een groot gedeelte onzer landgenooten bekend is. Het tijdstip, dat wij thans beleven, de woelingen der partijzucht, waaraan ons dierbaar vaderland, sedert ruim twee jaren, ten prooi is, en het doel, dat de schrijvers, tusschen, door de uitgave van dit werk reeds zochten te bereiken, waren voor ons dringende redenen, om de aandacht van onzer landgenooten, aan wien deze *schoonheden* nog onbekend zijn, daarop te vestigen. Immers leert ons de geschiedenis, dat niet aan alle Nederlanders de geschiedenis van ons vaderland bekend is; hiervan hebben sommigen de bevestigingen in de Tweede Kamer ons de *schoonheden* bewijzen, opgeleverd. Wanneer wij eenen *historicus* zagen, eenen de BROUKERE en anderen zagen, omreden en over de tegenwoordige belangen van het Rijk het hoogste woord hoorden voeren, dan kwamen er dikwerf aanbalingen en zinspelingen omtrent gebeurtenissen van vroegere dagen voor den dag, die den geringsten scholier van de departementale school te s' Hage medelijgend konden doen glimlagchen. *« Histoire de notre patrie est là, pour le témoigner »*, enz., was dikwerf den aanhef van gevulde zinspelingen, die *tant* noch *wat* raakten, en zoo veel wilde zeggen als: *de Geschiedenis van ons vaderland is daar en daar in de bibliotheek van de Staten-Generaal; ik heb dezelve nooit gelezen, en zal dit ook niet doen, zela m'effraye, doch die lust heeft, die heere de . . .*

Het is dus voor dezen en eenige anderen, die de pen opnemen, om deze merkwaaardige tafereelen, waarvan het achtste en laatste deel voor weinige dagen van de pers is gekomen, kortelyk te aanlijseren. Hierfoe gelooven wij dat het ons doel te bereiken bereiken, dan door een gedeelte der voorrede van dit werk over te nemen.

